

Collaboration Compass

Fostering innovation-driven cooperation
between HEIs, NGOs, and CSOs

Vejledning til

DELIBERATIVE

MINI-PUBLICS

Co-funded by
the European Union

Indhold

DEL I – FØR DMP'en

- 1. Introduktion og teoretisk grundlag s. 3
- 2. Rekrutteringsprincipper i praksis s. 6
- 3. Diversitet inden for kategorier s. 8
- 4. Invitationer & forberedelse af deltagere s. 9
- 5. Logistik & beredskab s. 11

DEL II – UNDER DMP'en

- 1. Introduktion til sessionens forløb s. 21
- 2. Åbning af caféen: at fastlægge den deliberative kontrakt s. 22
- 3. De tre undersøgelsesrunder: dybde gennem rækkefølge s. 24
- 4. Styring af flow og rotation: placering, bevægelse, kontinuitet s. 26
- 5. Sticky notes, seriøst arbejde s. 28
- 6. Roller: Moderatorer & Lead Facilitator s. 33
- 7. Faldgruber & tilpasninger s. 35
- 8. Afslutning af sessionen s. 41

DEL III – EFTER DMP'en

- 1. Høst & evaluering s. 45
- 2. Plenum-integration og kvalitetskontrol s. 47
- 3. Fra væg til referat: DMP-opsummeringsrapporten s. 51
- 4. Dokumentation med integritet: DMP-opsummeringsrapporten s. 55
- 5. Konklusion s. 58

FØR

DMP'en

1. Introduktion og teoretisk grundlag
2. Rekrutteringsprincipper i praksis
3. Diversitet inden for kategorier
4. Invitationer & forberedelse af deltagere
5. Logistik & beredskab

1. Introduktion og teoretisk grundlag

Fra velmenende samtale til deliberativ infrastruktur

Deltagelsesinitiativer begynder ofte med god vilje og ender i frustration. Rummene er fulde, stemmerne er engagerede, og tiden gives gerne, men resultaterne forsvinder, så snart stolene er stablet sammen. Problemet er sjældent mangel på engagement. Ofte er det en designfejl.

Uden struktur driver samtalerne, velkendte hierarkier genetablerer sig selv, og indsigt forbliver fanget på niveauet af den enkelte deltagers bidrag i stedet for at blive til kollektiv ræsonnering.

COCO World Café, udviklet som en deliberativ mini-public, adresserer netop denne udfordring. Det behandler ikke samtale som et mål i sig selv, men som et middel til at frembringe fælles forståelse hen over forskelle. Med afsæt i den demokratiske logik bag deliberative mini-publics kombinerer COCO-formatet World Café-formatets relationelle åbenhed med procedurale sikkerhedsmekanismer, der beskytter **lighed i taleret, gennemsigtighed og kontinuitet**.

Resultatet er ikke blot dialog, men en form for **deliberativ infrastruktur**, en gentagelig, lavtærskel-metode, hvorigennem **universiteter, civilsamfundsorganisationer, studerende og territoriale aktører** kan ræsonnere sammen om samarbejde, snarere end at forhandle positioner eller forsvare institutionelle interesser.

Inden for denne ramme positioneres universiteter ikke som beslutningstagere eller ekspertmyndigheder, men som værter for offentlig ræsonnering. **COCO World Café** skaber et midlertidigt kritisk rum, hvor akademisk viden, civil erfaring og **levet virkelighed** sættes på lige fod. Samarbejde antages eller foreskrives ikke; det undersøges, udfordres og gentænkes gennem struktureret undersøgelse af behov, barrierer og muligheder. I denne forstand operationaliserer metoden samproduktion ikke som et slogan, men som en praksis funderet i fælles deliberation.

Et karakteristisk træk ved COCO-modellen og dens primære teoretiske forankring er **mobilitet**. Deltagerne roterer mellem borde og møder fragmenter af igangværende samtaler snarere end fastlåste positioner. Denne fysiske bevægelse afspejler deliberationens egne indre faser: orientering **før** dom, dialog **før** positionering, syntese **før** afslutning.

Mobilitet omfordeler autoritet, løser hierarki, og normaliserer ufuldstændighed. Idéer cirkulerer uafhængigt af enkeltpersoner og inviterer deltagerne til at revidere antagelser, bygge videre på andres indsigter og engagere sig reflekteret uden presset fra ejerskab eller præstation. Psykologisk tryghed opstår ikke af enighed, men af den gentagne oplevelse af, at man kan indgå i, bidrage til og forlade en samtale uden at blive fastholdt.

På denne måde omsætter **COCO World Café** deliberativ teori til praksis i handling. **Det viser, hvordan omhyggeligt design snarere end facilitatorens karisma skaber de betingelser, hvorunder forskellige aktører kan tænke produktivt sammen.**

De følgende afsnit bevæger sig fra dette fundament til det konkrete arbejde med at forberede deltagere, strukturere sessioner, høste kollektiv ræsonnering og sikre, at deliberation fører til ikke blot indsigt, men til varigt samarbejde ud over rummet.

2. Rekrutteringsprincipper i praksis

Rekruttering bør være intentionel snarere end bekvem. Det betyder, at man modstår fristelsen til alene at læne sig op ad "lette" partnere eller etablerede institutionelle kontakter. I stedet, **fokuserer forberedelsen på epistemisk diversitet**, og samler mennesker, der oplever samarbejdsudfordringer fra forskellige positioner i økosystemet.

Rekrutteringscheckliste (afprøvet i praksis)

Sørg for obligatorisk repræsentation af de tre kernekategorier

- **Studerende**
- **Akademisk personale**
- **NGO/CSO-repræsentanter**

Inkluder yderligere interessenter, hvor det er relevant, fx:

- Repræsentanter for lokale eller regionale myndigheder
- Virksomheder eller socialøkonomiske aktører
- Andre territorielt relevante aktører

Prioriter underrepræsenterede eller mindre hørte stemmer (f.eks. mindre NGO'er, frivillige, nyansatte, lokale aktører).

- Undgå overrepræsentation af en enkelt organisation eller sektor
- Stræb efter mindst 3-5 civilsamfundsdeltagere for at forhindre symbolsk deltagelse og sikre reel udveksling
- Vælg deltagere for de perspektiver, de bidrager med, ikke kun for deres formelle autoritet eller institutionelle status, der senere skal korrigeres gennem facilitering

3. Diversitet inden for kategorier

Balance i en deliberativ mini-public opnås sjældent ved at sætte kryds i kasser. At have "en studerende", "en akademiker" og "en NGO-repræsentant" i rummet er kun udgangspunktet. **Det, der er lige så vigtigt, er, hvem disse mennesker er inden for deres egne verdener.**

Et rum, hvor alle studerende er ved at dimittere, alle akademikere er seniorprofessorer, eller alle NGO'er er store, professionaliserede organisationer, vil ubemærket genskabe netop de hierarkier, processen er tænkt til at ophæve. Deliberation fungerer bedst, når disse interne forskelle får lov til at vise sig. At blande aldre og karrierestadier, sammensætte veletablerede organisationer med nyere eller mindre organisationer og bringe faglig viden sammen med levet eller erfaringsbaseret indsigt hjælper alle med at udvide ræsonneringens felt.

Denne form for diversitet udfører et vigtigt arbejde, allerede før caféen begynder. Den udfordrer antagelser om, hvem der normalt taler, hvem der bliver lyttet til, og hvis viden tæller.

Hierarkier udjævnes på forhånd, så faciliteringen ikke skal kæmpe mod dem alene.

4. Invitationer & forberedelse af deltagere

Invitationen er facilitatorens første handling. Lang tid før nogen sætter sig ved et bord, signalerer ordlyden, hvilken type rum der skabes.

Klare, menneskelige invitationer overgår typisk polerede institutionelle budskaber. De forklarer formålet enkelt og undgår oppustede løfter. Vigtigst af alt besvarer de et spørgsmål, alle inviterede bærer med sig i stilhed:

Hvorfor er jeg blevet bedt om mit perspektiv?

Effektive invitationer gør dette eksplicit. De navngiver det perspektiv, personen bringer, og hvorfor det betyder noget.

De er ærlige om, hvad sessionen er, og hvad den ikke er, og gør klart, at dette hverken er en debat, der skal vindes, eller et beslutningsforum, hvor positioner skal forsvares.

De signalerer også fra starten, at deltagelse vil være aktiv og delt: at lytte, bidrage og bygge videre på andres tænkning er alle dele af rollen..

En velkonstrueret invitation kigger også ud over selve eventet. At skitsere, hvad der sker efter caféen, hvordan indsigter vil blive syntetiseret, delt og ført videre, signalerer respekt og ansvarlighed. **Deltagere er mere villige til at investere, når de ved, at deres bidrag ikke forsvinder ind i en rapport, ingen læser.**

Forberedelse følger samme princip. Målet er ikke at overbebyrde deltagerne med baggrundspapirer eller forudformede positioner, men at hjælpe dem til at møde op orienteret og afslappede.

Klar information om formålet, formatet og de typer bidrag, der forventes, er som regel tilstrækkeligt.

Når forberedelsen beroliger snarere end overvælder, møder deltagerne rummet med åbenhed snarere end forsvarsposition.

Nysgerrighed, ikke ekspertise, bliver det fælles udgangspunkt, og deliberationen kan begynde derfra.

5. Logistik & beredskab

At forberede rummet, så processen kan fungere

Effektiv deliberation afhænger af betingelser, der ofte er usynlige, når de fungerer godt, og smertefuldt synlige, når de ikke gør. Kompetent facilitering kan ikke kompensere for dårlig logistik. Mange af de problemer, der opstår under diskussionen, ujævn deltagelse, frustration, gentagelse, har deres oprindelse ikke i deltagerne selv, men i **det fysiske miljø**. Omhyggelig forberedelse reducerer disse risici, før det første ord siges.

Rummet skal indrettes med omtanke. Tre klart identificerede borde, der svarer til **Behov, Barrierer, og Muligheder**, skal være tydeligt markeret. Deltagerne skal sidde i grupper af fire til seks.

Dette antal støtter diversitet, samtidig med at hver person kan tale uden at konkurrere om opmærksomhed. Større grupper har tendens til at lade stilfærdige stemmer forsvinde. Mindre grupper reducerer mængden af perspektiver.

Tilstrækkelig plads mellem bordene er essentiel. Deltagerne skal kunne rotere uden forvirring eller fysisk trængsel. Bevægelse bør føles naturlig snarere end forstyrrende. Hvis overgange bliver akavede, afbrydes den kognitive flow.

Hvert tematisk område kræver en klart synlig høstoverflade, uanset om det er en væg eller en tavle. Høsten skal være læselig på afstand. Belysningen skal give deltagerne mulighed for at læse post-its uden anstrengelse. Hvis man må læne sig fremad, omplacere sig gentagne gange eller hæve stemmen blot for at blive hørt, vil den deliberative kvalitet falde. **Fysisk ubehag omsættes hurtigt til kognitiv afkobling.**

Forberedelse af rummet kan virke proceduremæssig. **Det er det ikke.** Den former de betingelser, hvorunder lighed i taleret og kumulativ ræsonnering bliver mulig. Når rummet understøtter metoden, fokuserer deltagerne på indholdet snarere end på at navigere i begrænsninger.

Og dette skel afgør ofte, om sessionen **forbliver konstruktiv eller bliver fragmenteret.**

Indretning af rummet

- Arranger tre klart markerede borde (Behov, Barrierer, Muligheder).
- Sørg for, at hvert bord rummer 4–6 deltagere komfortabelt.
- Lad der være nok plads mellem bordene til let rotation.
- Udpeg en synlig høstvæg eller -tavle for hvert tema.
- Kontroller belysningen: deltagerne skal kunne læse post-its på afstand

Hvis deltagerne skal mase sig sammen, råbe eller anstrenge sig for at se væggen, vil den deliberative kvalitet lide.

✓ Materialecheckliste

Effektiv deliberation afhænger af forberedelse, der er både omhyggelig og synlig. Selv mindre logistiske forglemmelser kan svække deltagelsen og underminere processens integritet. Materialer kræver derfor opmærksomhed i god tid.

Post-it-sedler i klart differentierede farver bør være tilgængelige til at skelne de tematiske runder, fx **gul til Behov**, **lyserød til Barrierer**, og **grøn til Muligheder**.

Farvedifferentiering er ikke dekorativ.

Den støtter visuel kognition og kumulativ ræsonnering hen over rotationerne.

Tykke tuscher er at foretrække frem for fine kuglepenne. Læselighed betyder mere end elegance. **Flipover-papir eller store vægark** skal placeres, så deltagerne kan læse bidrag i øjenhøjde. **Masking tape** eller vægvenlig tape skal være let tilgængelig, og et synligt tidsapparat er essentielt for at bevare kollektiv bevidsthed om overgange. **Printede spørgsmålsprompter** til hvert bord bør placeres tydeligt synligt.

Etikette-påmindelser skal også være fysisk til stede i rummet. Subtile signaler former adfærd.

Det tilrådes at forberede flere materialer end forventet. Erfaring viser, at utilstrækkelige materialer skaber unødvendige afbrydelser. Og afbrydelser forbedrer sjældent den deliberative kvalitet.

Forbered i forvejen:

- Post-its i forskellige farver (f.eks. gul = Behov, lyserød = Barrierer, grøn = Muligheder)
- Tykke tuscher (fine kuglepenne modvirker klarhed)
- Flipover-papir eller store vægark
- Masking tape eller vægvenlig tape
- Synligt tidsapparat
- Printede spørgsmålsprompter til hvert bord
- Etiket-påmindelsesark

Hav flere materialer end du tror, du behøver.

Facilitator- og moderatorberedskab

Forberedelse rækker ud over materialer og omfatter også mennesker. Klarhed om roller, før deltagerne ankommer, afgør, om processen kører gnidningsfrit eller går i opløsning under pres.

COCO World Café skelner mellem to roller:

Lead Facilitator har det overordnede ansvar for processen. Denne person **styrer tiden, kalder rotationer, beskytter lighed i taleret, klargør instrukser og griber ind, når den deliberative kontrakt er i fare.** Lead Facilitator bidrager ikke med indholdsmæssigt input. Deres autoritet er procedurel.

Bordmoderatorer sikrer kontinuitet ved hvert tematisk bord. De forbliver **ved det samme bord gennem alle rotationer, opsummerer, hvad tidligere grupper har diskuteret, og støtter balanceret deltagelse.** I nogle sammenhænge er moderatorer forhåndsudpegede medlemmer af arrangørteamet. I andre kan en bordvært udpeges blandt deltagerne ved sessionens start eller under forberedelsen. I begge tilfælde er rollen procedurel, ikke repræsentativ.

En fælles forståelse af signalet for rotation er også nødvendig. Små forvirringer hober sig hurtigt op i en live-session. Og når forvirringen først har spredt sig, er klarhed svær at genoprette.

Før deltagerne ankommer

Lead Facilitator og eventuelle forhåndsudpegede moderatorer skal tydeligt afstemme forventninger. Følgende skal aftales:

- Formålet med og logikken bag hver runde
- Den omtrentlige tidsplan for runder og overgange
- Indhold og længde af bordoverdragelser
- Aftalte indgrebsfraser ved dominans, drift eller stigende spænding
- Signalet, der bruges til at afslutte runder og igangsætte rotation

Moderatorer bør vide: hvad de skal gøre, hvornår de skal gribe ind, og hvornår de skal holde sig tilbage.

Etisk og GDPR-forberedelse

Etisk integritet kræver proceduremæssig klarhed, før sessionen begynder. Deltagerinformation og samtykkemateriale skal forberedes, hvor det kræves af institutionelle eller nationale regler.

Ingen personlige identifikatorer bør registreres på post-its eller klyngeark. Optageudstyr må ikke anvendes uden eksplicit samtykke. Dette er ikke administrative detaljer. De er tillidsbetingelser.

Planer for opbevaring og dokumentation af høstmateriale skal være fastlagt i forvejen. Deltagerne bør forlade sessionen i tillid til, at deres bidrag respekteres, anonymiseres hvor relevant, og behandles ansvarligt. **Tillid understøtter åbenhed.** Og åbenhed understøtter deliberation.

Etik- & GDPR-forberedelsescheckliste

- Forbered deltagerinformation og samtykkemateriale (hvis nødvendigt). Sørg for, at ingen personlige identifikatorer skrives på post-its.
- Bekræft, at ingen optagelse finder sted uden eksplicit samtykke.
- Planlæg, hvordan høstmateriale skal opbevares og dokumenteres.

Deltagerne skal kunne føle sig sikre på, at deres bidrag respekteres og beskyttes

Endeligt beredskabscheck (10 minutter før start)

Ti minutter før sessionen begynder, anbefales et kort struktureret check. Er bordene arrangeret til at understøtte balanceret interaktion? Er prompterne synlige og læselige? Er materialerne inden for rækkevidde? Vil moderatorerne vide, hvordan de begynder? Vil Lead Facilitator vide den åbnende sætning?

Hvis nogen af disse elementer er uklare, bør de adresseres øjeblikkeligt. **Når deltagerne først er trådt ind i rummet, skifter opmærksomheden fra logistik til relationer.**

Og på det tidspunkt bliver strukturelle justeringer mere vanskelige.

Forberedelse kan virke trivial. Det er den ikke. Omhyggeligt beredskab skaber de betingelser, hvorunder deliberation kan udfolde sig med integritet, klarhed og institutionel troværdighed. Uden det vokser selv det stærkeste faciliteringsdesign vanskeligt.

Spørg:

- Er bordene balancerede og synlige?
- Er prompterne klare og læselige?
- Er materialerne inden for rækkevidde?
- Kender moderatorerne deres første sætning?
- Kender Lead Facilitator den åbnende linje?

Hvis svaret på et af disse spørgsmål er nej, så ret det nu. Når deltagerne er ankommet, skifter opmærksomheden fra logistik til relationer.

UNDER DMP'en

1. Introduktion til sessionens forløb
2. Åbning af caféen: at fastlægge den deliberative kontrakt
3. De tre undersøgelsesrunder: dybde gennem rækkefølge
4. Styring af flow og rotation: placering, bevægelse, kontinuitet
5. Sticky notes, seriøst arbejde
6. Roller: Moderatorer & Lead Facilitator
7. Faldgruber & tilpasninger
8. Afslutning af sessionen

1. Introduktion til sessionens forløb

En tre-timers deliberativ rytme, der holder under pres.

En **COCO World Café** følger en rytme, der er forførende enkel og omhyggeligt afstemt. Tidsplanen er ikke arbitrær. Tre timer er lang tid nok til, at deltagerne kan bevæge sig forbi overfladisk udveksling og ind i reflekteret ræsonnering, og kort tid nok til at bevare opmærksomhed og engagement. Strukturen begrænser ikke rummet her; den bærer det, især når energien dykker, eller magtdynamikker viser sig.

Forløbet er konsekvent: en fokuseret åbning, der etablerer fælles grund; tre runder af roterende samtale, der bevæger sig fra behov til barrierer til muligheder; en synlig høst; og en plenumsyntese, der fordyber refleksionen før afslutningen. **Hver fase forbereder betingelserne for den næste**, hvilket gør det muligt for deliberationen at akkumulere snarere end at sprede sig.

2. Åbning af caféen: at fastlægge den deliberative kontrakt

Åbningen er ikke en formalitet. Det er det øjeblik, hvor facilitatoren etablerer processens legitimitet og fortjener retten til senere at gribe ind.

Konceptuelt, **sætter åbningen en deliberativ kontrakt:** en fælles forståelse af, hvilken type rum dette er, hvordan deltagelse vil blive håndteret, og hvad der tæller som legitimt bidrag. Deltagerne skal med det samme vide, at de ikke går ind i en debat, en forhandling eller et forum til forsvar for institutionelle positioner. **De går ind i en fælles undersøgelse, hvor forskellige former for viden vil blive behandlet som lige relevante.**

I praksis gør en stærk åbning fire ting klart og uden forbehold:

- **Navngiver formålet:** hvorfor netop denne gruppe er samlet, og hvilken fælles undersøgelse der ligger forude.
- **Definerer samtalen:** hvad denne proces er, og hvad den ikke er

- **Forklarer, hvordan lighed i taleret vil blive beskyttet:** ikke blot ønsket, men aktivt understøttet gennem struktur og facilitering.
- **Fastsætter etiske og databeskyttelsesmæssige grænser:** klargør anonymitet, samtykke og brugen af analoge redskaber.

Etikette formuleres eksplicit og behandles som en del af metoden snarere end som en høflighedsregel. Deltagerne inviteres til at **lytte aktivt, dele taletid, udfordre idéer snarere end personer, og bidrage mundtligt eller skriftligt**. Når disse normer gøres synlige fra starten, virker senere indgreb legitime snarere end påtrængende.

3. De tre undersøgelsesrunder: dybde gennem rækkefølge

Rækkefølgen af undersøgelsesrunderne har betydning. Hver runde skaber betingelserne for den næste, og at udviske dem svækker den deliberative dybde.

Rund 1 – Behov

Dette er den mest generative runde. Deltagerne kortlægger gab, udækkede betingelser og samarbejdskrav. Da væggen i starten er tom, gavner denne runde af lidt mere tid til at lade forskellige indgangspunkter og eksempler komme til syne.

Behov kommer først. Deltagerne formulerer, hvad samarbejde reelt kræver, og hvor nuværende tilgange falder kort. Fokus er på at navngive gab og udækkede betingelser, ikke på at foreslå løsninger. Denne runde etablerer et fælles sprog, der forankrer resten af sessionen.

(≈ 20 minutter)

Rund 2 – Barrierer

Deltagerne arbejder nu med synligt materiale. Opgaven skifter fra generering til analyse. De identificerer strukturelle, kulturelle og relationelle begrænsninger forbundet med de allerede navngivne behov. Da samtalen bygger på eksisterende klynger, er lidt mindre tid ofte tilstrækkeligt.

Barrierer følger. Strukturelle begrænsninger, kulturelle vaner, finansieringslogikker og magtasymmetrier har tendens til at vise sig hurtigt. Det vigtige her er at holde opmærksomheden på betingelser snarere end skyld. Når skyld tager over, går læringen i stå.

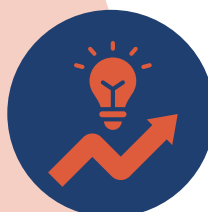
(≈ 15–20 minutter)

Rund 3 – Muligheder

Denne runde er forbindende og strategisk. Deltagerne forfiner idéer, kæder behov og barrierer sammen og udforsker realistiske veje fremad. Væggen er nu fyldt, så den kognitive opgave bliver skarpere og mere fokuseret. At forlænge tiden forbedrer ikke nødvendigvis kvaliteten; præcision betyder mere end varighed.

Muligheder kommer sidst. Først efter at behov og barrierer er synlige, giver det mening at udforske, hvor samarbejdet realistisk kan bevæge sig.

(≈ 15–20 minutter)

Dette er ikke fri brainstorming, men en jordnær udforskning af, hvad der kunne flytte sig, hvis blot én barriere blev løst.

Tværs gennem alle runder fortjener moderatorerne deres rolle ved at observere, hvem der taler og hvem ikke, invitere stilfærdige deltagere ind, dæmpe dominerende stemmer uden at lukke dem ned, opfordre til konkrete eksempler og dokumentere bidrag neutralt. Deres opgave er ikke at forbedre meningen, men at beskytte den.

4. Styring af flow og rotation:

placering, bevægelse, kontinuitet

Deliberation sker ikke af sig selv. Uden struktur genetablerer velkendte dynamikker sig hurtigt. COCO World Café bruger intentionel bevægelse til at holde magten flydende og ræsonneringen kumulativ.

Efter åbningen inviteres deltagerne til at sætte sig ved de indledende borde med fire til seks personer. Blanding tilskyndes fra starten; sektorklynger undgås forsigtigt. Placeringen er afslappet men intentionel, hvilket giver samtalen mulighed for at begynde uden akavethed eller hierarki, der sætter sig.

Rotation er processens motor.

Ved slutningen af hver runde kalder Lead Facilitator tiden med et klart signal. Instruksen er konsekvent: bordmoderatorer forbliver, deltagerne flytter, og alt skriftligt materiale forbliver på plads. **Deltagerne** tager deres tænkning med sig, men efterlader noterne. **Borde** og **vægge** bliver samtals kollektiv hukommelse.

Hvor dedikerede **moderatorer** ikke er forhåndsudpeget, kan bordmoderatorer udpeges blandt deltagerne ved sessionens start. I dette tilfælde bør rollen forklares klart: **de forbliver ved bordet gennem rotationerne, giver korte overdragelser til indkommende grupper og beskytter høstens neutralitet og kontinuitet.**

At udpege moderatorer fra gruppen kan styrke det fælles ejerskab af processen, forudsat at forventninger om balance, beskrivende opsummering og lighed i taleret gøres eksplicitte fra starten.

Bevægelse er målrettet og kort. Hvis deltagere forsøger at forblive, hvor de er af bekvemmelighed, sker omdirigering venligt, men bestemt. **Rotation er ikke valgfri.** Idéer rejser, når mennesker gør.

Ved starten af hver ny runde giver moderatorerne en kort, men meningsfuld overdragelse, der skitserer de centrale temaer, spændinger og åbne spørgsmål, der er fremkommet tidligere. Målet er ikke at skynde sig igennem en opsummering, men at give indkommende deltagere tilstrækkelig orientering til at engagere sig substantielt. I nogle tilfælde kan dette tage lidt længere end et minut, særligt når diskussioner har genereret **lagdelte indsigter eller uløste spændinger.**

Hver deliberativ runde varer typisk omkring **20 minutter**, hvilket giver tilstrækkelig dybde uden at udtømme energien. Inden for denne tid bør overdragelsen være proportional: lang nok til at forankre kontinuitet, kort nok til at bevare plads til nye bidrag.

Denne strukturerede kontinuitet sikrer, at hver gruppe bygger videre på det, der kom før, snarere end at genstarte samtalen fra nul, og holder ræsonneringen kumulativ og forbundet hen over rotationerne.

5. Sticky notes, seriøst arbejde

Hvorfor post-its stille bærer demokratiet i rummet.

I mange **COCO World Cafée**, udtales de mest konsekvensrige bidrag ikke højt. De skrives, placeres, flyttes og genbesøges. **Post-it'en**, ofte afskrevet som et faciliterings-gimmick, udfører seriøst deliberativt arbejde. **Den er et af de mest pålidelige redskaber til at omfordele autoritet og beskytte lighed i taleret i blandede grupper.**

At skrive sætter samtalen tilpas på pause til at gøre tænkning synlig. Det giver deltagerne mulighed for at bidrage uden at afbryde, konkurrere om talletid eller iscenesætte selvtillid. For de, der er mindre fortrolige med det dominerende sprog, nye i forhold til emnet, eller simpelthen mere reflekterende, **giver skrivning et sikrere og ofte mere præcist indgangspunkt.** I praksis dukker nogle af de skarpeste indsigter op på papir snarere end i tale.

Én idé, én note og skrift som en legitim stemme

Effektiv brug af post-its hviler på én enkelt, ikke-forhandlingsbar disciplin: **én idé pr. note.** Dette er ikke pedanteri. Det er, hvad der holder deliberationen håndterbar.

Enkeltidé-noter kan flyttes, klynges, sammenlignes og omformes, mens samtalen udvikler sig. De forhindrer for tidlig syntese og lader spændinger ligge side om side, uden at blive løst for tidligt. Når flere idéer komprimeres på én note, går nuance tabt, og uenighed hærder sig om formuleringer snarere end substans. **Én idé pr. note undgår denne fælde og holder ræsonneringen fleksibel.**

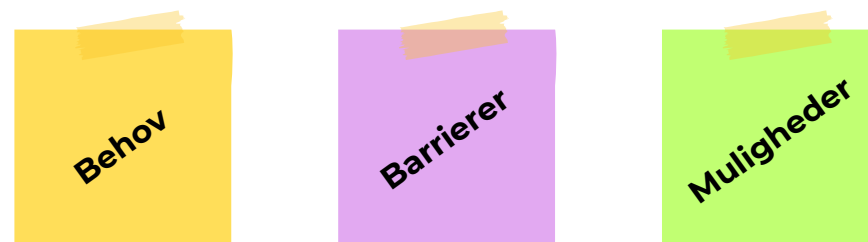
Skrivning bør altid rammes som en invitation, ikke en forpligtelse. **Nogle deltagere skriver først og taler senere; andre taler og skriver derefter.** Begge er gyldige deltagelsesformer. Det, der betyder noget, er, at skrivning eksplicit legitimeres på lige fod med tale.

Når dette siges højt, skifter rummet ofte: pennene kommer ud, skuldrene slapper af, og stilhed bliver produktiv snarere end akavet. **Den stilhed er ikke fravær af engagement, det er tænkning.**

Med tiden begynder skriftlige bidrag at tale tilbage til rummet. Deltagerne reagerer på noter snarere end på personer, og idéer vinder fremdrift uafhængigt af, hvem der har skrevet dem. **Dette er, hvordan post-its stille udjævner hierarki uden konfrontation.**

Farve, placering og synlighed: lad væggen gøre arbejdet

Farvekodning af noter efter runde, almindeligvis gul for **behov**, lyserød for **barrierer**, grøn for **muligheder**, hjælper væggen med at fortælle en historie ved et blik. Mønstre og ubalancer bliver umiddelbart synlige uden forklaring.

Placering betyder lige så meget. Noter skal forblive synlige på bordoverflader eller vægge, aldrig stablede eller skjulte. Klyngedannelse sker i det åbne, langsomt og forsigtigt. Etiketter testes højt snarere end påtvinges. Dette signalerer, at meningsdannelsen er kollektiv og foreløbig, **ikke ekspertstyret.**

Væggen bliver et fælles referencepunkt, som deltagerne kan pege på, stille spørgsmål til, og vende tilbage til, mens de roterer mellem bordene. Hukommelsen overlades ikke til enkeltpersoner; den overlades til den synlige optegnelse. Denne synlige kontinuitet forhindrer gentagelse og holder samtalen kumulativ.

For at få dette til at fungere i praksis skal arrangementet af post-its være intentionelt:

- **Udpeg én klart markeret overflade pr. tema** (Behov, Barrierer, Muligheder). Bland ikke temaer på samme tavle.
- **Placer noter i øjenhøjde, når det er muligt.** Hvis deltagerne skal bøje sig ned eller strække sig for at læse, vil de ikke engagere sig i materialet.
- **Klyng i realtid og i det åbne.** Flyt noter langsomt og synligt. Klyng ikke privat og præsenter et færdigt resultat.
- **Lad der være plads mellem klynger.** Hvidt rum tillader mønstre at fremkomme og forhindrer for tidlig sammenblanding af forskellige idéer.
- **Brug overskrifter, der er beskrivende, ikke fortolkende.** Korte, neutrale etiketter bevarer ejerskabet hos deltagerne.
- **Hold tidligere klynger synlige gennem alle runder.** Fjern ikke "afsluttet" arbejde; akkumuleringen er metoden.
- **Fotografer kun, når klyngedannelsen er afsluttet, og GDPR-betingelserne er respekteret.**

Hvor der er plads, kan man overveje en simpel visuel struktur:

Skrift som et sikkerhedsnet.

Der er øjeblikke, hvor samtalen går i stå, kører i ring eller overopheder. Skrivning er ofte den reneste nulstilling.

At invitere til en kort periode med tavs skrivning—to minutter, ingen diskussion—fører ofte til, at:

- stilfærdige perspektiver kommer til syne,
- defensive udvekslinger afkøles,
- bidrag skærpes gennem krav om klarhed.

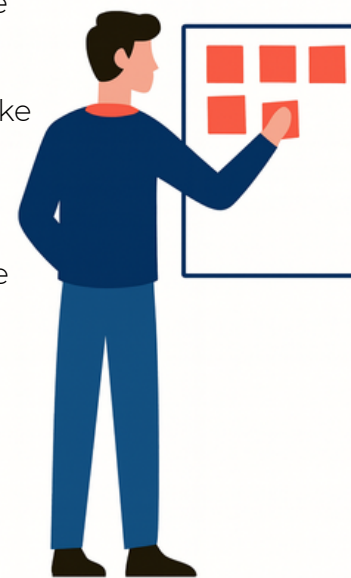
Fordi alle skriver på samme tid, omfordeles opmærksomheden uden at udpege nogen. Faciliteringen bliver fast, men ikke straffende, og processen genfinder hurtigt balancen.

Et sidste ord om respekt for materialet

Post-its er midlertidige, men hvad de indeholder, er det ikke. De bør behandles med omhu.

Post-It Method Preferred

- De kasseres ikke uden videre.
- De omskrives ikke til mere poleret sprog.
- De tilskrives ikke enkeltpersoner.

- **Accessible to all, regardless of age or background**
- **Supports easy clustering and prioritization**
- **Reduces barriers to participation, especially in low-tech contexts**

Håndteret godt, **bliver disse små papirstykker bevis på kollektiv ræsonnering, et spor af, hvordan en mangfoldig gruppe tænkte sammen over tid.** Deltagerne bemærker, når deres ord respekteres, klynges omtanksomt, og føres videre ind i den endelige høst og rapport. Den respekt, mere end nogen teknik, er, hvad der gør folk villige til at engagere sig igen. ←

I deliberativ praksis er **redskaber aldrig neutrale.** Brugt skødesløst bliver post-its rod. Brugt godt bliver de en af de **stille vogtere af demokrati i rumme.**

6. Roller: Moderatorer & Lead Facilitator

Mens moderatorer forankrer de enkelte borde, holder **lead facilitator** hele rummet. Denne rolle ligner mere lufttrafikkontrol end sceneledelse. **Facilitatoren kalder tiden, overvåger flowet, scanner efter borde, der er stille, fastlåste eller overophedede, og griber sparsomt ind for at beskytte processens integritet.**

De fleste indgreb er stilfærdige: et ord til en moderator, en påmindelse til rummet om at bygge videre på det, der allerede er synligt, en lille justering af placeringen efter en rotation. Synlig autoritet bruges kun, når det er nødvendigt.

Visse mønstre går igen tværs gennem sessioner, og erfarne teams reagerer hurtigt:

- **Dominerende stemmer** mødes med tidlig og rolig omdirigering og invitationer til mere stilfærdige deltagere.
- **Cirkulær samtale** nulstilles med kort tavs skrivning.
- **Stigende spænding** omformuleres mod mønstre snarere end personer, med eskalering til Lead Facilitator, hvis nødvendigt.
- **Lav energi** adresseres ved at forkorte runderne, invitere til bevægelse og skifte tilbage til skrivning.
- **Drift fra tema** anerkendes og parkeres uden at afspore undersøgelsen.

Disse bevægelser er ikke tegn på fiasko. De signalerer, at processen gør reelt arbejde.

Ét princip overtrumfer alle andre: beskyt den deliberative kontrakt før tidsplanen. Tid kan genvindes. **Tillid kan ikke.** Når placering, rotation og indgreb håndteres med omhu, forbliver samtalen kumulativ, inkluderende og levende. Deltagerne bemærker ofte dette først, når de føler sig momentant ubehagelige, netop det punkt, hvor reflekteret dybde har en tendens til at fremkomme.

7. Faldgruber & tilpasninger

Når tingene går skævt, og hvordan man bringer dem tilbage i balance.

Ingen deliberativ proces forløber friktionsfrit. **COCO World Café** er strukturelt robust, men den fungerer i virkelige rum med virkelige mennesker, der bærer vaner, hierarkier, træthed og følelser med sig. Det, der adskiller en session, der blot overlever, fra en, der producerer reel indsigt, er ikke fraværet af problemer, men **evnen til at genkende destabiliserende mønstre tidligt og reagere beslutsomt.**

De følgende faldgruber går igen tværs gennem kontekster. De er ikke fejl i faciliteringen, men forudsigelige stresspunkter i deliberativt arbejde. Adresseret hurtigt og roligt fordyber de ofte snarere end afsporer undersøgelsen.

- **Ujævn deltagelse - når få stemmer tager over:** Dette er det mest velkendte mønster. En eller to selvsikre deltagere, ofte seniorakademikere eller erfarne organisationsledere, begynder at dominere taletiden. Studerende, tidligt-karrierepraktikere eller mere stilfærdige CSO-repræsentanter trækker sig tilbage, nogle gange inden for de første minutter af en runde.
- **Tidligt signal:** Samme stemmer dukker gentagne gange op, mens andre forbliver stille.

- **Intervention:** moderatorer griber ind tidligt og uden drama:

"Det er et stærkt argument—lad os holde en pause og høre fra en, der ikke har talt endnu."

"Kunne vi få et studerende- eller NGO-perspektiv på dette?"

Fagjargon adresseres øjeblikkeligt. At bede om et enklere sprog sænker tærsklen for deltagelse og bringer ofte nye stemmer ind i udvekslingen..

- **Hvis det fortsætter:** Lead Facilitator omfordeler stille bordene under rotationen og flytter en dominerende stemme til en mere stilfærdig gruppe. At lade ubalance løbe ukontrolleret undergraver hurtigt den deliberative legitimitet.

- **Fastlåst eller cirkulær diskussion:** Energien falder. Pointer gentages. Bordet kredser om kendt territorium uden at bevæge sig fremad

Hvad dette signalerer:

kognitiv overbelastning, fremvoksende spænding, eller begrænsede indgangspunkter for nogle deltagere.

Nulstillingsbevægelse:

introducer en kort tavs skrivepause:

"To minutter, ingen tale. Skriv én ny tanke, eksempel eller spørgsmål."

Dette afbryder gentagelse, afkøler eskalering og bringer perspektiver til syne, der har svært ved at komme ind i en hurtig samtale.

Hvis mønsteret fortsætter, justeres strukturen i stedet for at tvinge fremdrift. I senere rotationer starter deltagerne ikke fra bunden; de arbejder med eksisterende klynger. Deres opgave bliver mere krævende: tilføj dybde, raffinér spændinger, udfordr antagelser eller forbind temaer hen over runderne.

På grund af dette kræver senere runder ofte lidt mindre tid end den første.

En kortere, fokuseret udveksling kan være mere produktiv end at forlænge en diskussion, der allerede kredser. Det er fuldt legitimt at reducere en runde med få minutter, når væggen er substantielt befolket. Deliberationen skifter fra at generere mængde til at skærpe mening.

Målet er ikke at maksimere taletid, men at beskytte kumulativ ræsonnering.

- **Spænding eller defensiv eskalering:** Kritik bliver personlig. Tonen skærpes. Positioner hærdes
- **Umiddelbar reaktion:** Skift opmærksomheden fra mennesker til mønstre: *“Lad os tage et skridt tilbage fra,*

37 *hvem der er involveret, og kigge på det forhold eller incitament, der skaber denne spænding”*

Hvis defensiviteten fortsætter, signalerer moderatorerne til Lead Facilitator. Facilitatoren griber neutralt ind, fanger problemet på væggen og udskyder løsning til syntesen.

- **Forebyggende bevægelse:** navngiv denne dynamik allerede under åbningen. Når deltagerne forstår, at spænding ofte signalerer strukturel indsigt, mildnes defensiviteten.
- **Lav energi, træthed eller eftermiddagsdyk:** Opmærksomheden svinder. Bidragene tyndes ud.

Genopretningsmuligheder:

- forkort den aktuelle runde,
- inviter til en kort stå-op-og-stræk-pause,
- brug en et-ords-tjek-ind tværs gennem sektorer

At skifte fokus tilbage til skrivning genopretter ofte fokus hurtigere end at presse på med diskussion.

- **Strukturel tilpasning:** planlæg tid med en buffer. Hvis energien falder tidligt, beskyt de deliberative runder og genvind tid fra syntesen frem for at skynde samtalen.
- **Teknisk eller logistisk forstyrrelse:** mikrofoner svigter. Hybridforbindelser falder. Rum ændres.
- **Regel:** skift øjeblikkeligt til analoge redskaber. Ingen undskyldninger, ingen forsinkelse.

Flipovere, post-its og en klar stemme genopretter ofte fremdrift hurtigere end fejlfinding. I tilfælde af hybridformater håndterer en dedikeret teknisk moderator problemer stilfærdigt, mens bordmoderatorer forbliver med samtalen.

- **Hybridtilpasning:** erstat rigid rotationstid med et fleksibelt vindue (f.eks. 25–35 minutter), der tillader bevægelse, når deltagerne er klar.
- **Drift fra temaet og tidsforbrugende udsving:** diskussioner glider over i irrelevante klager eller personlige projekter.
- **Omdirigering:** brug relationelle prompter:

“Hvordan forbinder dette sig til de behov eller barrierer, vi udforsker?”

Hvis drift fortsætter, fanges det i en synlig "parkerings"-note med et klart løfte om at genoptage det senere, hvis tiden tillader det.

- **Kontekstuel note:** i politisk følsomme eller kulturelt diverse sammenhænge, tillad mere narrativ plads tidligt, og skærp derefter fokus i senere runder.
- **Et sidste princip fra feltet:** effektiv tilpasning er sjældent omfattende. Den er hurtig, rolig og forankret i formålet. Når noget svigter, er det styrende spørgsmål enkelt.

Beskytter processen stadig lighed i taleret og kumulativ ræsonnering?

Hvis svaret er nej, er indgreb ikke valgfrit. Tidsplanen kan bøjes. Den deliberative kontrakt kan ikke.

Sessioner, der ser ud til at gå tabt halvejs igennem, bliver ofte de mest kraftfulde, netop fordi facilitatorer reagerer med klarhed snarere end panik. Stol på strukturen..

Læs rummet. Justér beslutsomt. Dette er, hvordan et stærkt format bliver en levende demokratisk praksis snarere end en manuskriptbaseret øvelse.

8. Afslutning af sessionen

At klargøre grænsen mellem deliberation og dokumentation. Afslutningen af en **COCO World Café** bør gøre én praktisk distinktion klar. Høstning hører til den deliberative session.

Dokumentation hører til opfølgningsfasen. Når denne grænse bliver utydelig, kan deltagerne være i tvivl om, hvad der sker med deres bidrag, eller antage, at der forventes yderligere arbejde af dem efter den formelle diskussions afslutning.

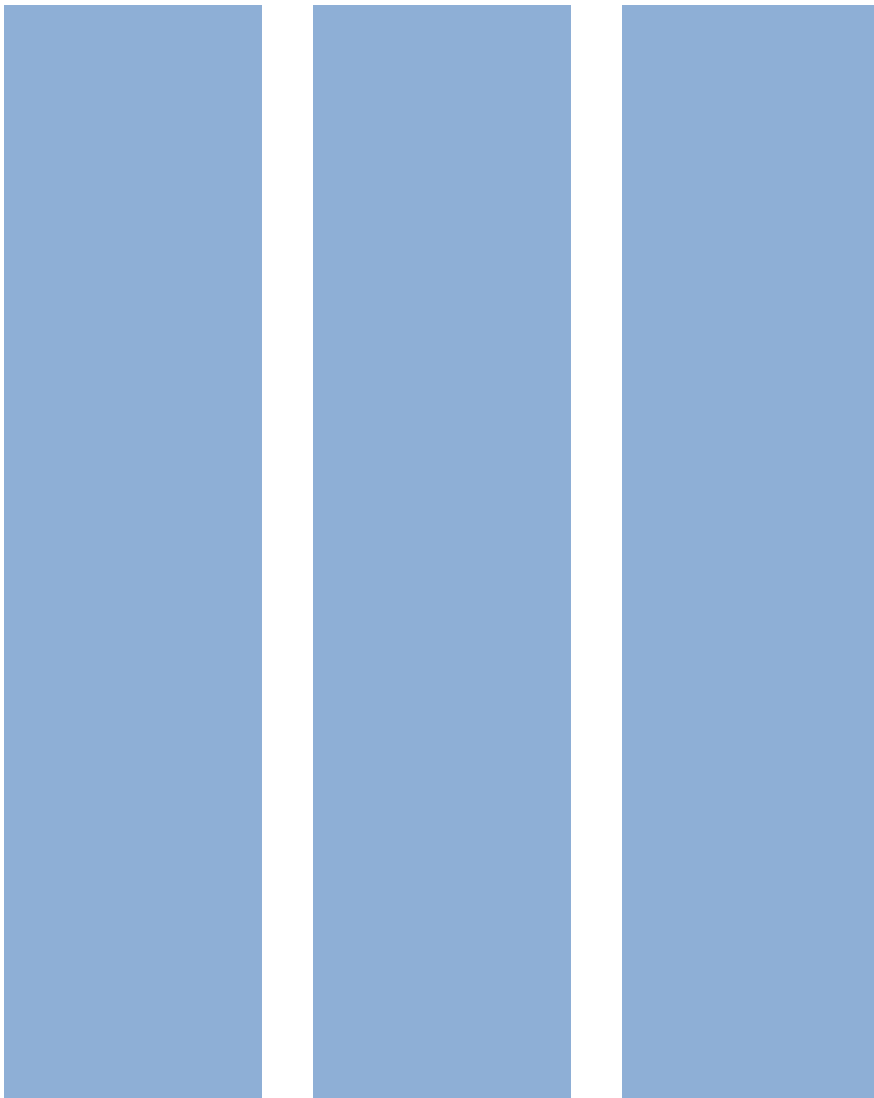
Høstning sker i rummet. **Moderatorer** klynger post-its synligt, opsummerer fremkomne temaer og præsenterer korte bordniveau-refleksioner. **Lead facilitator** guider plenumsyntesen, herunder de Kartesianske Spørgsmål. **Deltagerne** forbliver til stede under denne fase, fordi det udgør en del af den kollektive ræsonneringsproces. Det lader dem se, hvordan deres idéer er blevet tolket, korrigerer misforståelser og genkende de bredere mønstre, der er fremkommet. Dette er stadig deliberation.

Dokumentation sker derimod efter, at deltagerne er gået. Udarbejdelsen af **DMP opsummeringsrapporten**, den strukturerede evalueringssyntese, og den formelle integration af resultater i mentorforløb eller institutionel planlægning er opgaver, der udføres af facilitationsteamet. Disse trin kræver omhyggelig konsolidering og neutralitet. **De bør ikke improviseres i deltagernes nærvær, og de bør heller ikke forlænge sessionen informelt.**

At gøre denne distinktion explicit under afslutningen styrker den proceduremæssige klarhed. Deltagerne forstår, hvornår deres aktive rolle ophører, og hvornår det institutionelle ansvar begynder. **Sessionen slutter med en fælles refleksion.** Opfølgningen begynder med struktureret ansvarlighed. Og dette skel beskytter både **deliberationens integritet og resultaternes troværdighed.**

EFTER

DMP'en

1. Høst & evaluering
2. Plenum-integration og kvalitetskontrol
3. Fra væg til referat: DMP-opsummeringsrapporten
4. Dokumentation med integritet: DMP-opsummeringsrapporten
5. Konklusion

1. Høst & evaluering

Når samtale bliver kollektiv evidens.

Mens de sidste runder afsluttes, går deliberationsarbejdet ind i en **afgørende fase**. Det, der er sagt, ofte hurtigt, nogle gange forsigtigt, risikerer nu at gå tabt, hvis det ikke holdes omhyggeligt fast. Høstning er den praksis, der forhindrer dette tab. Den omsætter dialog til fælles evidens og stabiliserer kollektiv ræsonnering længe nok til, at den kan informere handling ud over rummet.

Denne fase tilføjer ikke mening; den afslører, hvad der allerede er fremkommet. Når det gøres godt, giver høstning deltagerne mulighed for at se deres tænkning afspejlet med klarhed, integritet og proportion.

Bordniveau-høst: at forvalte det, der er fremkommet

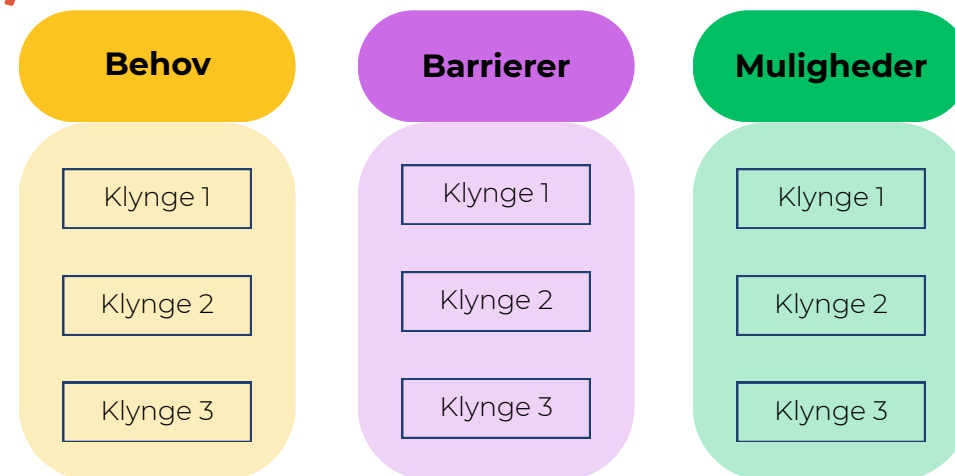
Høstning begynder ved bordet. Her tager moderatorerne ledelsen, idet de trækker på deres tætte fortrolighed med den samtale, de har forvaltet hen over alle rotationer.

Deres opgave er disciplineret og deliberativt tilbageholdt. **Post-its klynges i temaer**, ikke for at gøre diskussionen ryddelig, men for at afdække dens struktur. Tilbagevendende **behov**, vedholdende **barrierer**, og **spirende muligheder** bliver synlige gennem nærhed snarere end fortolkning. Etiketter tilføjes sparsomt og beskrivende, og forbliver så tæt som muligt på deltagernes egne ord.

Klyngedannelse sker i det åbne. Noter flyttes langsomt og forsigtigt, med etiketter testet højt snarere end påtvinget.

Moderatorer inviterer til kort bekræftelse eller korrektion, nok til at holde meningsdannelsen kollektiv uden at genåbne debatten. Modsætninger og minoritetsperspektiver holdes synlige. **Løsning forventes eller kræves ikke på dette tidspunkt.**

Resultatet af dette arbejde er et **bordniveau-evidenspanel**: klyngede post-its, neutrale etiketter og eventuelle spændinger eller overraskelser, der fortjener opmærksomhed i plenum. Moderatorerne forbereder en kort, faktuel overdragelse på to til tre minutter, der fremhæver mønstre, spørgsmål og friktionspunkter. **Rollen her er at bygge bro mellem grupper, ikke at tale for dem.**

En idé pr. post-it / Synlighed af klynger
Brug beskrivende etiketter / Hold alle temaer synlige på tværs af rotationer

2. Plenum-integration og kvalitetskontrol

Mens moderatorer høster på bordniveau, holder **lead facilitator** den bredere ramme. Denne rolle er integrerende snarere end fortolkende.

Mens panellerne samles på høstvæggen, scanner facilitatoren efter tværgående ekkoer, ubalancer og stilheder. **Hvilke temaer dominerer? Hvilke virker skrøbelige? Hvilke stemmer eller perspektiver risikerer at forsvinde i sammenstillingen?** Når nødvendigt skabes plads til afsluttende bidrag, ofte gennem en kort galleri-vandring eller en invitation til at navngive, hvad der virker manglende, før syntesen begynder.

Plenum-integrationen guides gennem **Kartesianske Spørgsmål**, som fordyber refleksionen uden at tvinge konsensus:

- Hvad sker der, hvis samarbejdet lykkes?
- Hvad sker der, hvis det ikke gør?
- Hvad sker der ikke, hvis det lykkes?
- Hvad sker der ikke, hvis det mislykkes?

Disse prompter sænker rummets tempo. De afdækker antagelser, konsekvenser og forhold, der ofte forbliver implicitte. **Deltagerne bevæger sig fra beskrivelse til reflekteret projektion, og udforsker fremtidige implikationer, mens de forbliver forankrede i evidensen på væggen.**

Facilitatoren styrer rytmen i denne udveksling og sikrer, at refleksionen forbliver forankret i høsten snarere end at drive ind i abstraktion.

Konvergenser navngives, spændinger anerkendes, og uløste spørgsmål forbliver åbne. Målet er ikke afslutning, men klarhed.

Evaluering som omsorg, ikke kontrol

Evaluering følger naturligt af høstning og syntese. Det er ikke en ekstern revision påtvunget processen, men **en forlængelse af deliberativ omsorg.**

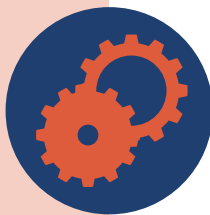
Opmærksomheden vendes mod, hvordan samtalen udfoldede sig: om deltagelsen følte sig balanceret, om forskellige former for viden var til stede, og om perspektiver skiftede under sessionen. **Kort deltagerfeedback**, indfanget mens indtrykkene stadig er friske, **afdækker ofte dimensioner, der formelle indikatorer går glip af.** Moderatorer bidrager med observationer fra deres borde og noterer øjeblikke af engagement, tøven eller gennembrud.

Lead facilitator supplerer dette med reflekterende noter om deliberativ kvalitet, herunder lighed i taleret, robusthed af outputs og høstens integritet.

Formålet er læring snarere end dom, at forstå, hvad der understøttede reflekteret undersøgelse, og hvor den forblev skrøbelig.

For at understøtte struktureret læring tværs institutioner anvender, **COCO Deliberative Mini-Publics** tre komplementære evalueringsinstrumenter:

- Et **Pre-DMP questionnaire**, der indfanger deltagernes forventninger, tidligere erfaring og baseline-tillid med hensyn til HEI-NGO/CSO-samarbejde.
- Et **Post-DMP questionnaire**, der vurderer oplevet læring, klarhed om behov og barrierer, kvalitet af facilitering og overordnet oplevelse.
- Et **Lead Facilitator checklist**, udfyldt inden 24 timer, der dokumenterer procesintegritet, deltagelsesbalance og overholdelse af COCO-protokollen.

Data opsamling kan ske umiddelbart efter sessionen, gennem et digitalt spørgeskemalink delt under afslutningen. Hvor relevant kan linket også sendes via e-mail inden 24 timer for at sikre en højere svarprocent.

Evalueringsredskaberne er vedhæftet i bilaget til denne vejledning.

De sikrer konsistens tværs partnerinstitutioner og styrker evidensgrundlaget for at forstå, hvordan deliberation bidrager til samarbejde og institutionel læring.

Evalueringsmål måler derfor ikke deltagerne. Den **styrker metoden.**

3. Fra væg til referat: DMP-opsummeringsrapporten

Den sidste handling i høstningen er dokumentation. **DMP-opsummeringsrapporten** tomsætter væggen til en varig registrering uden at udjævne dens kompleksitet. Deltagersammensætningen beskrives i **anonymiserede termer**. Bordniveau-indsigter rapporteres trofast. Tværgående mønstre og spændinger navngives uden at blive løst for tidligt.

Både moderatorer og facilitator bidrager til dette trin. Moderatorer sikrer nøjagtighed og troskab til, hvad der fremkom ved deres borde; facilitatoren sikrer sammenhæng tværs af det hele og overensstemmelse med **etiske og databeskyttelsesmæssige forpligtelser**.

En erfaring går igen tværs af evalueringer. Når facilitatorer modstår fristelsen til at fortolke, prioritere eller polere deltagernes ord, forbliver stemmer, der ofte marginaliseres, synlige. **Neutral høstning** udvander ikke mening; **den forstærker, hvad der ellers kunne være overset**.

Høstning er ikke afslutningen på deliberationen. Det er hængslet mellem samtale og konsekvens, det øjeblik, hvor kollektiv ræsonnering holdes stabilt nok til at informere læring, partnerskab og varigt samarbejde ud over eventet.

Hvordan vi ved, deliberation virkede

Evaluering som en del af den deliberative proces.

COCO Deliberative Mini-Publics evalueres ikke kun på, hvad de producerer, men på, hvordan deltagerne oplever processen. Evaluering er indbygget i designet og udføres umiddelbart, mens indsigter og indtryk stadig er friske. Dette sikrer, at deliberationen forbliver ansvarlig over for deltagernes levede erfaring, ikke kun over for den metodologiske hensigt

Tværs alle partnersites anvendes tre korte instrumenter, før, efter og umiddelbart efter eventet, til at indfange **fire essentielle signaler om deliberativ kvalitet**:

• Indgangsbetingelser

Deltagernes tidligere erfaring, tillid og forventninger med hensyn til HEI-NGO/CSO-samarbejde indfanges gennem **Pre-DMP-undersøgelsen**. Dette korte spørgeskema etablerer en baseline, før deliberationen begynder, og anerkender, at deltagerne kommer ind i rummet med forskellige niveauer af erfaring, komfort og institutionel positionering. At anerkende disse ulige udgangspunkter giver facilitatorer mulighed for mere præcist at tolke skift i forståelse og understøtter en fair evaluering af processen.

- **Deliberativ oplevelse**

Psykologisk tryghed, lighed i taleret, respektfuld lytning, og den oplevede værdi af moderation og bordrotation. Disse indikatorer viser, om den deliberative kontrakt blev opretholdt i praksis.

- **Substantielle resultater**

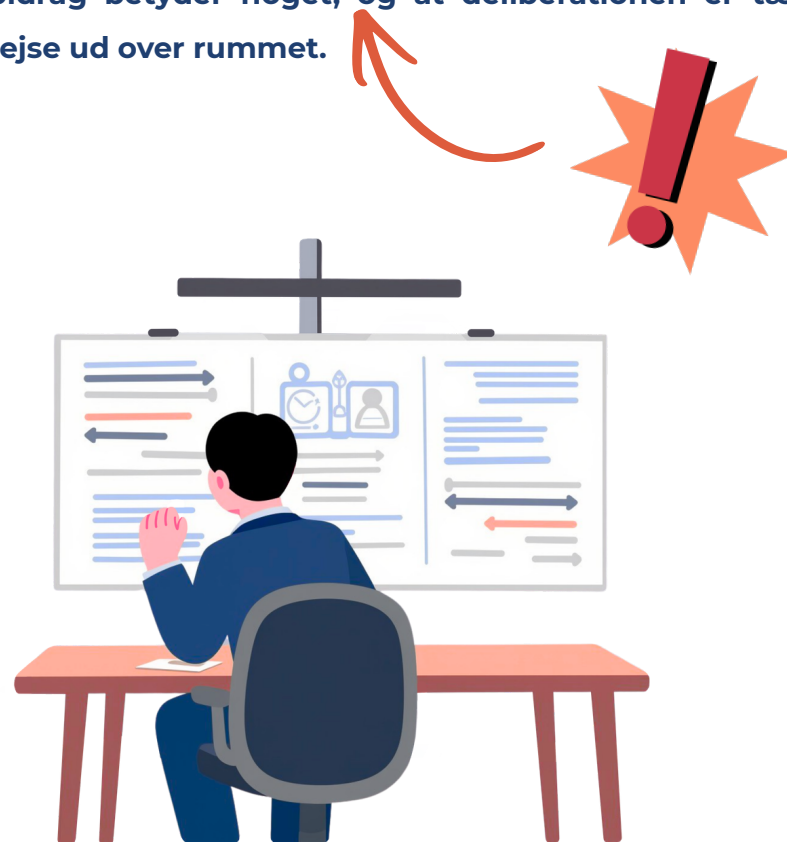
I hvilket omfang Mini-Public'en hjalp med at identificere klare behov, barrierer, fælles ressourcer og realistiske samarbejdsmuligheder. Disse spejler direkte World Café's Behov-Barrierer-Muligheder-struktur..

- **Procesintegritet**

Troskab til COCO-protokollen, herunder deltagerbalance, aktiv moderation, rotation, analog dokumentation, kartesiansk refleksion og etiske sikkerhedsmekanismer, vurderes gennem både **Post-DMP-undersøgelsen** og **Lead Facilitator-checklisten**. Post-DMP-undersøgelsen indfanger deltagernes opfattelser af fairness, balance og klarhed, mens checklisten dokumenterer procesoverensstemmelse fra facilitatorens perspektiv. Sammen sikrer disse instrumenter, at den deliberative kontrakt blev opretholdt i praksis og ikke kun i design.

Evaluering bruges ikke til at rangere deltagere eller score succes. Den fungerer som **deliberativ omsorg**: en måde at lære af hver session, styrke faciliteringspraksis og sikre, at den kollektive ræsonnering, der genereres, kan informere mentorforløb, institutionel læring og langsigtet samarbejde på en troværdig måde.

Når evaluering behandles som en del af processen snarere end en ekstern revision, anerkender deltagerne, at deres bidrag betyder noget, og at deliberationen er tænkt til at rejse ud over rummet.

4. Dokumentation med integritet: DMP-opsummeringsrapport

DMP-opsummeringsrapporten omsætter væggen til en varig registrering og bevarer den deliberative rejse uden at forvride den. Deltagersammensætningen beskrives i anonymiserede termer. Bordindsigter rapporteres trofast. Tværgående mønstre og spændinger navngives uden at blive glattet bort.

Hvorfor evaluere?

For at hædre bidragene og informere mentorforløb, og sikre, at deliberation skaber reel virkning.

Hvorfor tage dette skridt seriøst?

Det signalerer, at bidragene betød noget, og at de vil informere, hvad der kommer næste, hvad enten det er mentorforløb, institutionel refleksion eller fremtidige samarbejdsinitiativer. Uden denne bro risikerer deliberationen at blive performativ.

Både moderatorer og facilitator bidrager til dette trin. Moderatorer hjælper med at sikre nøjagtighed og troskab til, hvad der blev diskuteret ved deres borde; facilitatoren sikrer sammenhæng tværs af helheden og overensstemmelse med **etiske** og **GDPR-forpligtelser**.

I praksis udfolder høstning typisk sig gennem et lille antal intentionelle trin:

1. Moderatorer klynger post-its tematisk ved hvert bord.
2. Klynger etiketteres beskrivende, ved brug af deltagernes eget sprog.
3. Panelerne udstilles sammen på en fælles høstvæg.
4. Facilitatoren guider plenumrefleksionen ved brug af kartesianske prompter.
5. En opsummeringsrapport udarbejdes som dokumentation for reflekteret deliberation.

En erfaring går igen tværs af evalueringer. Når moderatorer og facilitatorer modstår fristelsen til at fortolke, prioritere eller polere deltagernes ord, forbliver stemmer, der ofte marginaliseres, synlige.

Neutral høstning udvander ikke mening; den forstærker, hvad der ellers kunne være overset.

Høstning er ikke afslutningen på deliberationen. **Det er hængslet mellem samtale og konsekvens**, det øjeblik, hvor kollektiv ræsonnering holdes stabilt nok til at informere læring, partnerskab og varigt samarbejde ud over eventet.

TOP TIPS

Tip :

Undgå fortolkningsbias i syntesen, hold dig til deltagernes sprog, da en evaluering afslørede, hvordan neutral høstning forstærkede underrepræsenterede stemmer.

5. Konklusion

En **COCO World Café**, når den afholdes godt, slutter ikke med høflig klapsalve eller et hastigt tak. Den lukker ved at genbekræfte formål og kontinuitet. De sidste minutter betyder noget, fordi de afgør, om det deliberative arbejde forbliver indeholdt i rummet, eller begynder at rejse.

Mod slutningen af sessionen samler Lead Facilitator gruppen en sidste gang. Opmærksomheden vender tilbage til høstvæggen, hvor klynger, spændinger og veje fremad stadig er synlige. Stemmerne kan være blevet stillere, men arbejdet er ikke afsluttet. **Dette er øjeblikket til at konsolidere mening, anerkende indsatsen og projicere resultaterne ud over eventet.**

En stærk afslutning er kort, målrettet og fremadskuende. Typisk varer den ikke mere end tre til fem minutter og hviler på tre pejlemærker: **anerkendelse, legitimitet og opfølgning.**

En effektiv afslutning opsummerer ikke indhold, det arbejde er allerede udført på væggene. I stedet udfører den flere kritiske funktioner samtidig.

Den anerkender den kollektive indsats i konkrete termer, navngiver mangfoldigheden af perspektiver og villigheden til at engagere sig med svære spørgsmål. Den bekræfter på ny processens legitimitet og minder deltagerne om, at det, de ser på væggen, ikke er meninger eller anekdoter, men evidens for fælles ræsonnering tværs sektorer og erfaringer. **Og den gør tydeligt, hvad der sker næste, og forbinder høsten til konkrete veje for brug og ansvarlighed.**

Når disse elementer er til stede, forlader deltagerne med en fornemmelse af, at deres tid betød noget, og at den deliberative kontrakt er blevet opfyldt.

Lead Facilitators afslutningsord

"Tak for den ærlighed, opmærksomhed og omsorg, I har bragt til dette rum. På få timer har denne bevidst sammensatte gruppe, studerende, akademikere, NGO- og CSO-repræsentanter og andre lokale aktører, identificeret konkrete behov, undersøgt vedholdende barrierer og skitseret realistiske muligheder for samarbejde mellem universiteter og civilsamfundet i dette territorium.

Det, der er synligt på disse vægge, er ikke abstrakt refleksion. Det er dokumenteret evidens for fælles ræsonnering tværs levet erfaring, institutionelle realiteter og sektorperspektiver. De temaer, spændinger og veje, der er udviklet i dag, vil nu bevæge sig ind i en struktureret opfølgingsfase.

*Inden for de næste to uger vil et udkast til DMP-opsummeringsrapport blive udarbejdet og delt med alle deltagere til gennemsyn og faktuel validering. Efter indarbejdelse af kommentarer vil den endelige version blive formelt offentliggjort via COCO-projektets hjemmeside og distribueret til partnerinstitutioner og relevante territoriale interessenter.**

Et direkte link vil blive sendt til alle deltagere."

“Resultaterne af denne Mini-Public vil ikke forblive deskriptive. Identificerede samarbejdsveje vil informere mentorparninger under Work Package 2. Udvalgte prioriteter vil blive diskuteret med institutionel ledelse og, hvor relevant, integreret i Third Mission-strategier og partnerskabsudviklingsplaner. Centrale fund vil også bidrage til COCO Awareness Guide, hvilket sikrer, at indlærte erfaringer dokumenteres og gøres tilgængelige for et bredere publikum.

Evalueringsresultater vil blive analyseret tværs partnerinstitutioner og fødes ind i projektets langsigtede impact-monitoreringsramme. Dette giver os mulighed for at følge, om processen styrker samarbejdet over tid.

Denne session markerer derfor begyndelsen på en struktureret opfølgning. Jeres bidrag vil blive dokumenteret omhyggeligt. Anonymitet vil blive respekteret, hvor det kræves. Høsten vil ikke forsvinde. Den vil bevæge sig ind i rapportering, mentordesign, institutionel dialog og publikation.

Hvis dagens diskussion har skabt en ny forbindelse eller idé, opfordrer vi jer til at forblive engagerede. I vil modtage en opfølgende besked, der skitserer rapporteringstidsplanen, publikationslinket og den næste mulighed for samarbejde.”

“COCO-hjemmesiden vil fungere som et centralt ressourcecenter, hvor rapporter, redskaber og opdateringer er offentligt tilgængelige.

Samarbejde går fremad, når refleksion følges af synlig handling.

Tak for at styrke dette rums deliberative kapacitet, og for at bidrage til en proces, der ikke kun er designet til at samtale, men til at være.”

En velafsluttet **COCO World Café** gør mere end at afslutte en session. Den planter betingelserne for igangværende universitet-civilsamfund-økosystemer. Når deltagerne går fra rummet med viden om, at deres tænkning vil forme mentorforløb, rapporter og institutionelle prioriteter, strækker den deliberative kontrakt sig langt ud over det tre-timers vindue.

Tilpas tonen i afslutningen til den lokale kultur. Justér dens længde til energien i rummet. Men skip aldrig det fremadrettede link. Deliberation uden opfølgning er samtale. Med det bliver deliberation demokratisk infrastruktur.

Redskaberne er her. Strukturen er afprøvet. Det, der resterer, er at samle, tilpasse og fortsætte med at bygge, én omhyggeligt holdt samtale ad gangen.

Deliverable-information	
Titel	Guidelines for conducting Mini-Publics
Deliverable nummer	2.1
WP nummer	2
Lead beneficiary	AMU
Forfatter(e)	Anna Schmidt-Fiedler, Łukasz Rogowski, Georgios Triantafyllidis, Janhvi Jayesh Sampat, Tamar Chkhartishvili, Andrea Marconi, Lina Landinez
Type	R
Formidlingsniveau	PU
Leveringsdato	28.04.2026

Projektinformation	
Titel	Collaboration Compass: fostering innovation-driven cooperation between HEIs, NGOs, and CSOs
Akronym	COCO
Projectnr.	Project no. 2025-1-PL01-KA220-HED-000357367
Type of Action	Type of Action Erasmus+ KA220-HED - Cooperation partnerships in higher education
Hjemmeside	https://coco-erasmus.eu/

History of Changes		
Version	Date	Comment
Version 0.1	26.01.2026	First draft
Version 0.2	02.03.2026	Second draft with revised contents
Version 0.3	28.04.2026	Final Version including graphic design

Partners:

**Co-funded by
the European Union**

Funded by the European Union. Views and opinions expressed are however those of the author(s) only and do not necessarily reflect those of the European Union or the European Education and Culture Executive Agency (EACEA) or Foundation for the Development of the Education System (FRSE). Neither the European Union nor EACEA nor FRSE can be held responsible for them.